



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Miroslava Makajeva a Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **BG Technik cs, a.s.**, IČO 25253948
sídlem U Závodiště 251/8, Praha
zastoupená advokátkou JUDr. Valerií Vodičkovou
sídlem Vodičkova 792/40, Praha

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 1387/7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2022, č. j. 45136/2022-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci, obsah podání účastníků a průběh řízení před soudem

- Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí (dále též jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil dodatečný platební výměr Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále též jen „celní úřad“) ze dne 28. 12. 2021, č. j. 471912-4/2021-610000-11.6, kterým bylo žalobkyni dodatečně vyměřeno dovozní clo ve výši 137 926 Kč za zboží propuštěné do celního režimu volného oběhu rozhodnutím ze dne 8. 7. 2019, ev. č. MRN 19CZ61000017KMKJ85 (dále též jen „rozhodnutí o propuštění zboží“).
- Jádrem sporu mezi účastníky řízení je sazební zařazení zboží. Žalobkyně v celním prohlášení ze dne 8. 7. 2019 deklarovala zboží popsané v položce č. 1 rozhodnutí o propuštění zboží jako „Jednomístný čtyřkolový vozík pro invalidy/osoby se zdravotním postižením nebo se sníženou motorikou, elektrický model DL24800-3 (SELVO 4800) 75 KS“ (dále též jen „vozík“ nebo „vozík SELVO 4800“), které spadá pod položku 8713 90 00 KN [příloha I nařízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Rady č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, dále též jen „celní sazebník“ nebo „KN“] se sazbou dovozního cla 0 %, a dále zboží popsané v položce č. 2 tohoto rozhodnutí jako „*Součásti a příslušenství vozíků pro invalidy – Koš zadní vč. adaptéru na držák holí 40 ks – Koš přední 50 l kompl. 5 ks – Držák holí kompl. 40 ks*“ (dále též jen „deklarované zboží“), které spadá pod položku 8714 20 00 KN se sazbou dovozního cla 0 %. Celní úřad zboží posoudil vozík SELVO 4800 odlišně, konkrétně jako vozidlo, resp. dopravní prostředek, sloužící k přepravě osob, které spadá pod položku 8703 10 18 KN „*Ostatní vozidla, pouze se zážehovým spalovacím pístovým motorem s vnitřním spalováním*“ se sazbou cla 10 %, a v případě zboží položky č. 2 jako příslušenství těchto vozidel náležící do podpoložky 8708 99 97 KN „*Ostatní*“ se sazbou dovozního cla ve výši 3,5 %. Proti rozhodnutí celního úřadu podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

3. Žalobkyně předně namítala, že prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021 (dále také jen „nařízení Komise 2021/1367“), na jehož základě celní orgány zařadili vozík SELVO 4800 do podpoložky 8703 10 18 KN, není na projednáváný případ použitelné. Nařízení vstoupilo v platnost teprve poté, co žalobkyně zboží deklarovala. Aplikací prováděcího nařízení Komise 2021/1367 se žalovaný dopustil nepravé retroaktivity. Z porovnání zboží dle základního technického popisu a nařízení Komise 2021/1367 vyplývá, že v nařízení došlo pouze k přepisu charakteristik vozíku tak, aby byly uvedeny v nařízení a vyloučily jeho podřazení do podpoložky 8713 90 00 KN. Prováděcí nařízení je namířeno proti osobě žalobkyně. Výbor pro celní kodex a Komise se dopustily nezákonného postupu i tím, že do citovaného nařízení vložily fotografie vozíku z internetových stránek žalobkyně a použily její ochrannou známku/logo.
4. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že rysy vozíku nepředurčují jeho použití invalidními osobami a osobami s omezenou schopností pohybu. Je nepravděpodobné, že by vozík využívali lidé, kteří nejsou v chůzi omezeni, neboť je pomalý a určen pouze pro jednu osobu se speciálními rysy k ulehčení handicapu pro osoby se zdravotním postižením. Žalovaný důkazy žalobkyně odmítal nebo je hodnotil nesprávně. Svým postupem překročil meze správního uvážení, neboť rozhodoval o tom, zda je deklarované zboží žalobkyně určené pro invalidy či nikoli. Vozík se dle judikatury zařazoval pod položku 8713 KN a celní orgány byly povinny toto respektovat. Jsou to vnitrostátní orgány, jimi vydané dokumenty, samotný charakter a způsob využití zboží, které určuje jeho účel. Žalovaný po žalobkyni opakovaně požadoval, aby prokázala, že účelem deklarovaného zboží je použití výhradně pro invalidní osoby, což odporuje rozsudku Soudního dvora Evropské unie (dále též jen „SDEU“) ze dne 26. 5. 2016, ve věci C-198/15, *Invamed Group Ltd a další*. Produkt se má posuzovat jako celek a nelze na základě demonstrativního znaku vyloučit původní smysl a účel produktu. Výklad žalovaného byl formalistický a poškodil zájmy nejen žalobkyně, ale také postižených osob. Z rozsudku SDEU vyplývá, že vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře nemohou změnit výklad položek sazebníku kombinované nomenklatury. Odmítnutí zařazení vozíku do podpoložky 8713 90 00 KN by mělo za následek i nárůst ceny vozíku, čímž by se snížil okruh zdravotně postižených osob, které by si jej mohly pořídit.
5. Celní orgány se dopustily zásadních procesních pochybení a porušily ústavně zaručená práva žalobkyně (právo na spravedlivý proces). Zařazení deklarovaného zboží do podpoložky 8713 90 00 KN potvrdila i judikatura vnitrostátních soudů, např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2018, č. j. 22 Af 75/2016-40, Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 Afs 125/2018-38, a rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Celního úřadu pro hl. m. Prahu. I Veřejný ochránce práv potvrdil, že žalovaný svým postupem porušil zásadu legitimního očekávání.

6. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a z velké části odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nesouhlasil s tím, že by aplikoval nařízení Komise č. 2021/1367 jako právní předpis, považoval jej za pramen práva významný pro výklad celního sazebníku. Žalobkyni, celním orgánům ani soudu nepřísluší posuzovat a přezkoumávat správnost a platnost komunitárních právních předpisů, jejich soulad s dalšími komunitárními právními předpisy či existenci důvodů pro jejich zrušení. K tomu je oprávněn pouze SDEU. Sazební zařazení deklarovaného zboží je přehledně, obsáhle a přesvědčivě odůvodněno. Nařízení Komise 2021/1367 není zaměřeno výhradně na žalobkyni a na deklarované zboží, což dosvědčují i odkazy žalobkyně na jiné případy. Žalovanému nepřísluší hodnotit, do jaké míry mohla popisná část nařízení Komise č. 2021/1367 vzniknout převzetím popisu dovezeného zboží. Bylo jisté v zájmu Výboru pro celní kodex a Komise, aby bylo zboží v textové části nařízení popsáno co nejpřesněji, aby nevznikaly pochybnosti ohledně znaků zboží. Údajné nezákonné použití loga žalobkyně je otázkou soukromoprávní, která se nijak netýká tohoto řízení. Celní orgány rozhodovaly na základě skutkového stavu zjištěného v okamžiku dovozu. Žalovanému je znám obsah žalobkyní odkazovaných rozsudků, právě na jejich základě vydal nová rozhodnutí o odvolání. Otázkou sazebního zařazení vozíku se zabýval i Výbor pro celní kodex, dle kterého vozík SELVO 4800 není invalidním vozíkem dle čísla 8713 KN a má být zařazen do čísla 8703 KN. S ohledem na výše uvedené nelze přihlížet k odkazovaným rozsudkům správních soudů a rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu. Odkaz žalobkyně na rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj žalobkyně uplatnila poprvé až v žalobě. Je to žalobkyně, která odpovídá za správnost údajů, které uvedla v celním prohlášení.
7. Žalovaný posuzoval vozík výhradně na základě jeho znaků, vlastností a charakteristik, které vyplývají z důkazů shromážděných ve spise, a při jejich hodnocení se opíral vedle textu celního sazebníku také o další prameny uvedené v napadeném rozhodnutí. Zabýval se všemi podklady, které žalobkyně předložila a které vyšly v průběhu řízení najevo, vyjádřil se k nim jednotlivě, ale i v kontextu zjištěných vlastností dovezeného zboží, a také v kontextu právní úpravy a dalších pramenů významných pro správný výklad. Žalobkyní uváděné znaky neslouží k ulehčení invalidity, která byla definována SDEU jako nikoliv okrajové omezení schopnosti chůze. Obecně se k jakémukoli posouzení zboží, které může být provedeno vnitrostátním orgánem pro jiné účely než ty, které jsou stanoveny v celních předpisech, při jeho sazebním zařazení nepřihlíží. Každé zboží by mělo být sazebně zařazováno stejně ve všech členských státech EU. Pro sazební zařazení dovezeného zboží není relevantní, pokud je dovezené zboží v dokumentech označeno jako invalidní vozík a irrelevantní jsou i kategorie zavedené českými vnitrostátními předpisy (TP, ZTP, ZTP/P), které nemají ve vztahu ke komunitárním celním předpisům žádný význam. Stejně tak pojmy zdravotnický prostředek a kompenzační pomůcka jsou ve vztahu k výrobkům čísel 8703 a 8713 KN irrelevantní. Dle ustálené judikatury SDEU je relevantním kritériem účel použití zboží pouze tehdy, nelze-li provést zařazení na základě objektivních znaků a vlastností. Pokud jde o vysvětlivky týkající se KN vypracované Komisí a vysvětlivky k HS, tyto přispívají významným způsobem k výkladu dosahu jednotlivých čísel a položek sazebníku, nejsou však právně závazné. V řízení před celními orgány byla respektována procesní práva žalobkyně.

8. Žalobkyně v replice ze dne 18. 4. 2023 doplnila, že se žalovaný nevypořádal s jejími odvolacími námitkami a přdestřela své úvahy ohledně předběžné otázky ve věci sp. zn. 10 Afs 134/2020, a dopadu nařízení Komise (ES) č. 718/2009 ze dne 4. srpna 2009 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury [dále též jen „nařízení Komise 718/2009“] na vozík SELVO 4800. Měla za to, že se uvedené nařízení na vozík vztahovat nebude. K pojmu invalida ve vztahu k 8713 KN žalobkyně uvedla, že je dokonce širší než pojem invalid dle českého práva. Nařízení 2021/1367 je v rozporu s Úmluvou OSN o ochraně a podpoře práv důstojnosti osob se zdravotním postižením.
9. Žalovaný v triplice ze dne 7. 12. 2023 s vyjádřením žalobkyně nesouhlasil a doplnil, že námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uplatnila opožděně. SDEU právě ve věci *Invamed Group a další* oddělil otázky přístupu k osobám se zdravotním postižením od otázky sazebního zařazení zboží do čísel 8703 KN a 8713 KN.
10. Dne 28. 11. 2024 SDEU rozhodl o předběžných otázkách položených českými soudy ve spojené věci *BG Technik C-129/23* a *BG Technik II C-567/23* [pozn. soudu: předběžnou otázku předložily Nejvyšší správní soud a Krajský soud v Ostravě, obě žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi žalobkyní a žalovaným ve věci sazebního zařazení vozíků SELVO 4800, které žalobkyně dovážela v letech 2013 až 2015 (C 129/23) a v průběhu roku 2021 (C 567/23), na každou z věcí však dopadala jiná nařízení Komise (EU)]. SDEU dospěl k závěru, že číslo 8713 KN uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění vyplývajícím z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012, z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013, z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1101/2014 ze dne 16. října 2014 a z prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/1577 ze dne 21. září 2020, musí být vykládáno v tom smyslu, že nezahrnuje takové zboží, jako je čtyřkolový vozík s elektrickým motorem, který je jednomístný, má polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, je vybaven odděleným sloupkem řízení a elektromagnetickou automatickou brzdou působící na zadní kola, která jsou konstruována tak, aby bránila přepadnutí, ovládá se pomocí řídicíků uzavřeného oválného tvaru umístěných na tomto sloupku řízení a jeho maximální rychlost je vyšší než 10 km/h, avšak nepřesahuje 16 km/h.
11. Žalobkyně se dne 13. 12. 2024 vyjádřila k rozsudku SDEU ve věcech *BG Technik* a *BG Technik II* tak, že závěr SDEU neznamená, že deklarované zboží má být automaticky zařazeno do 8703 KN. Rozhodnutí je pouze vodítkem a soudy mají provádět sazební zařazení po zohlednění všech skutkových okolností a potřebných údajů. Dle rozsudku je kritériem pro sazební zařazení i účel použití výrobku, pokud je tomuto inherentní, a zohlednění, která funkce výrobku je hlavní a která vedlejší z pohledu spotřebitele, i způsob, jakým výrobcí či prodejci daný produkt na trhu nabízejí. SDEU překračuje svoji pravomoc, když určuje, jaké druhy osob anebo postižení je možné podřadit pod pojem „osoba s omezenou schopností chůze nikoliv okrajovou.“ Žalobkyně se domnívá, že pro rozhodnutí je stěžejní definovat bez pochybností, jaký okruh osob spadá pod pojem „invalida – tj. osoba s omezenou schopností chůze nikoliv okrajovou“, a „osoba s okrajovým omezením schopnosti chůze.“ SDEU zcela nesprávně konstatoval, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi jsou osoby s pouze okrajovým omezením chůze. SDEU ani celní orgány v rámci rozhodování nezohlednily, jaké osoby spadají pod pojem „osoby s omezením schopnosti chůze nikoliv okrajovým“, a dokonce ani to, jaké osoby si ve skutečnosti u žalobce zboží SELVO kupují. Příloha I nařízení Rady č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

celním sazebníku, požaduje, aby vždy bylo vozidlo hodnoceno jako celek a za tímto účelem stanoví znaky jako pomocný návod pro jeho posouzení. Jednotlivé znaky a konstrukční charakteristiky vozíku jsou v souhrnu speciálními rysy ulehčujícími invaliditu. Případné využití vozíku nikoliv invalidy a osobami bez omezení možností chůze nemá vliv na jeho zařazení do položky 8713 KN. Jednotlivými znaky deklarovaného zboží SELVO se již správní soudy zabývaly, konstatovaly přitom, že vozík má znaky a charakteristiky ulehčující invaliditu a jeho primárním účelem je usnadnění pohybu tělesně postiženým. Pravomocná rozhodnutí vnitrostátních soudů musí být respektována. Žalobkyni není zřejmé, proč žalovaný ignoruje rozhodnutí českých soudů. Žalobkyně díky zařazení vozíku pod kód 8713 nic nezískává – snížená sazba DPH i nižší clo je zde právě pro zákazníky – kupující, kteří si tak vozík SELVO mohou koupit levněji. Pokud má soud pochybnosti o zařazení vozíku SELVO 4800 pod kód 8713 a nemá v úmyslu respektovat vnitrostátní rozhodnutí správních soudů, žalobkyně navrhuje, aby soud jmenoval znalce a uložil mu vypracování znaleckého posudku, který by určil, zda vozík SELVO 4800 má charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami.

12. Žalovaný ve vyjádření ze dne 5. 2. 2025 odmítl tvrzení žalobkyně, že závěry SDEU ve spojených věcech *BG Technik I* a *BG Technik II* neznamenají, že dovezené zboží má být automaticky zařazeno do čísla 8703 KN. SDEU totiž posuzoval sazební zařazení zcela totožného zboží, podal výklad čísel celního sazebníku, jež je pro projednávanou věc zcela zásadní, a odpovídal na předběžné otázky položené správními soudy ve věcech týkajících se totožných účastníků řízení. SDEU se také vypořádával s argumentací žalobkyně, která se *de facto* shodovala s žalobními námitkami v nyní projednávané věci. Lze si tak jen obtížně představit, že by Krajský soud v Praze rozsudek SDEU nezohlednil. Lze pochopit, že žalobkyně se domáhala postupu ve shodě s jí citovanými rozsudky, závěry jsou však s ohledem na vývoj judikatury za překonané. Co se týče údajného zdražení dovezeného zboží při jeho zatížení dovozním clem a jeho nižší dostupnosti pro zdravotně postižené, považuje žalovaný tuto námitku za účelovou. Žalovaný nesouhlasí s návrhem žalobkyně, aby soud jmenoval znalce, neboť skutkový stav považuje za dostatečně zjištěný a nesporný.
13. Žalovaný přípisem ze dne 27. 2. 2025 na podporu svých tvrzení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2025, č. j. 10 Afs 134/2020-161, který se zabýval sazebním zařazením zcela totožného zboží a v souladu s rozsudkem SDEU dospěl k závěru, že vozík SELVO 4800 pod číslo 8713 KN nespadá.

Posouzení žaloby soudem

14. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
15. V dalším kroku soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož účastníci na výzvu soudu sdělili, že s rozhodnutím věci bez jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Po přezkumu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba je **nedůvodná**.
16. Jádrem sporu se stala otázka, zda v případě žalobkyní deklarovaného zboží - vozíku SELVO 4800 - jde o „vozík pro invalidy“, na který dopadá nulové dovozní clo (8713 90 00 KN), nebo zda jde o vozidlo určené pro přepravu osob obecně, na které by dopadalo clo desetiprocentní

(8703 10 18 KN). Soud dospěl zejména s ohledem na rozsudek SDEU ve věci *BG Technik a BG Technik II* k závěru, že je správná druhá varianta.

17. Zásadním právním předpisem pro sazební zařazení dováženého zboží je nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, zejména jeho příloha I, ve které je uvedena kombinovaná nomenklatura zakládající se na celosvětovém harmonizovaném systému popisu a číselném označování zboží (dále jen „harmonizovaný systém“). KN představuje společný celní sazebník a od zařazení zboží do tříd, kapitol, čísel, položek a podpoložek KN se odvíjí konečná výše cla dovezeného zboží. Komise každoročně přijímá nařízením úplnou verzi KN a celních sazeb vyplývajících z opatření přijatých Radou EU nebo Komisí, přičemž toto nařízení se použije od 1. ledna následujícího roku (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2019, č. j. 10 Afs 120/2019-43).
18. Ze správního spisu vyplynulo, že v případě vozíku SELVO 4800 jde o čtyřkolové vozidlo s elektrickým motorem o výkonu 800 W s dobíjením z běžné zásuvky 230 V. Rozměry vozíku jsou 1220/630/850 mm (d-š-v), hmotnost je 108 kg, nosnost je 130 kg. Maximální dojezdová vzdálenost je 45 km, maximální dosažitelná rychlost 16 km/h. Vozík je jednomístný se seřiditelným sedadlem s opěrkami a podpěrkami. Je vybaven odděleným řídicím sloupkem a elektromagnetickou automatickou brzdou působící na zadní kola. Ovládá se pomocí řídítek uzavřeného oválného tvaru umístěných na řídicím sloupku. Pomocí páček na řídítkách lze volit rychlost; řízení a rychlost vozíku lze ovládat jednou rukou. Přední a zadní část vozíku je spojena vodorovnou plošinou, na kterou může uživatel položit nohy. Vozík je dále vybaven dvěma sadami pneumatik, zpětnými zrcátky a předními, zadními i směrovými světly.
19. Kód KN 8713 90 00 v rozhodném období stanovil popis zboží: Vozíky pro invalidy, též s motorem nebo jiným mechanickým pohonným zařízením – Ostatní.
20. Kód KN 8703 10 18 v rozhodném období stanovil popis zboží: Osobní automobily a jiná motorová vozidla konstruovaná především pro přepravu osob (jiná než čísla 8702), včetně osobních dodávkových automobilů a závodních automobilů - Vozidla speciálně konstruovaná pro jízdu na sněhu; speciální vozidla pro přepravu osob na golfových hřištích a podobná vozidla - Ostatní.
21. Dle vysvětlivek ke KN ke kódu 8713 90 00 lze motorová vozidla speciálně konstruovaná pro invalidy odlišit od vozidel čísla 8703 především tím, že mají: maximální rychlost 10 km/h, tj. rychlost rychlé chůze; maximální šířku 80 cm; dvě sady kol dotýkajících se země; speciální rysy k ulehčení handicapu (například, stupátka ke stabilizaci nohou). Takováto vozidla mohou mít: doplňkovou sadu kol (proti naklánění); řízení a jiné ovládání (například pákový ovladač), které usnadňuje manipulaci; takovéto ovládání je obvykle připevněno k jedné z opěrek na ruce; nikdy není ve formě odděleného, nastavitelného sloupku řízení.
22. Dle názoru soudu celní orgány správně zařadily vozík SELVO 4800 pod kód 8703 KN.
23. Předmětné zboží žalobkyně dovezla v roce 2019, tudíž bylo nutné aplikovat celní sazebník EU v příslušném znění, tj. ve znění prováděcího nařízení Komise 2018/1602 ze dne 11. října 2018, kterým se mění Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku a v kontextu s ustanovením § 21 odst. 1 celního zákona. To ostatně celní orgány učinily, byť při výkladu znění kombinované nomenklatury vycházely i z nařízení Komise 2021/1367. Žalovaný v napadeném rozhodnutí

uvedl, že dne 17. 8. 2021 bylo v Úředním věstníku EU publikováno nařízení Komise 2021/1367, které vstoupilo v platnost dne 6. 9. 2021. Vysvětlil, že nařízení tohoto typu Komise vydává za účelem sjednocení výkladu a používání KN v případech, kdy zařazení konkrétního výrobku do KN může činit těžkosti nebo je předmětem sporu. Jedná se o právní normy charakteru deklaratorního a nepřináší právní úpravu novou, která by měnila právní úpravu stávající. Zároveň však mají podobu závazného a přímo použitelného komunitárního právního předpisu a mají obecnou působnost, jelikož se nepoužijí jen na určitý hospodářský subjekt, ale všeobecně na všechny výrobky totožné s tím, jenž byl předmětem zařazení v příslušném nařízení (např. rozsudek SDEU ze dne 19. 2. 2009, C-376/07, *Kamino International Logistics*, bod 63 nebo rozsudek SDEU ze dne 17. 5. 2001, C-119/99 ve věci *Hewlett Packard*). Dle žalovaného byl vozík SELVO 4800 s výrobkem popsáním v nařízení Komise 2021/1367 zcela totožný (viz str. 23 až 25 napadeného rozhodnutí). Žalovaný se vypořádal i s otázkou retroaktivní aplikace prováděcího nařízení Komise 2021/1367 (str. 23 a 25 napadeného rozhodnutí). Své závěry odůvodnil tak, že bytí má nařízení Komise 2021/1367 účinky pouze *pro futuro*, představuje „*pramen práva významný pro výklad celního sazebníku a jeho čísel 8703 a 81713 i ve vztahu k posouzení sazebního zařazení dovezeného zboží v projednávaném případě*“ (viz str. 25 odstavec čtvrtý napadeného rozhodnutí). Zároveň uvedl, že „*Pouze tímto způsobem v projednávaném případě pracoval s nařízením Komise č. 2021/1367, tedy jako s prostředkem pro jednotný výklad kombinované nomenklatury a kodifikací korektního výkladu celního sazebníku, který zde byl (či měl být) již v okamžiku přijetí celního sazebníku.*“ (viz str. 26 odstavec druhý napadeného rozhodnutí).

24. Dle názoru soudu celní orgány postupovaly korektně, pokud na případ aplikovaly časově správné prováděcí nařízení Komise 2018/1602 na propuštěné zboží žalobkyně, zároveň však při výkladu vycházely i z později přijatého nařízení. Celní orgány dostatečně odůvodnily sazební zařazení vozíku do kódu 8703 KN v roce 2019, a to na základě vlastností propuštěného zboží, které odpovídalo tomuto sazebnímu zařazení. Jestliže pak celní orgány aplikovaly nařízení Komise 2021/1367 jako kodifikaci určitého korektního výkladu příslušného ustanovení celního sazebníku, pak k takovému postupu nelze mít výhrady. Pokud celní orgány dospěly k témuž závěru o sazebním zařazení předmětného zboží i před nabytím platnosti prováděcího nařízení Komise 2021/1367, pak taková skutečnost sama o sobě nepředstavuje nepřipustnou retroaktivní aplikaci tohoto nařízení. I Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, že použití prováděcího nařízení o sazebním zařazení zboží jako výkladového pravidla pro potvrzení závěrů celních orgánů je přípustné i ve vztahu k případům dovozů zboží z doby před jeho účinností a o retroaktivitu se v tomto směru nejedná (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2022, č. j. 4 Afs 13/2022-31, nebo ze dne 18. 7. 2019, č. j. 10 Afs 57/2019-39). Tato námitka žalobkyně je proto nedůvodná.
25. Soud má i za to, že celní orgány zjistily skutkový stav dostatečně a řádně se také zabývaly tvrzeními žalobkyně. Celní úřad vycházel zejména z celního prohlášení žalobkyně ze dne 8. 7. 2019, č. j. MRN 19CZ1000027KMKJ85, ale také z dalších žalobkyní doložených listin jako jsou např. návod k použití, dokument „*SELVO 4800 Rozpad dílů*“, dokument „*Elektrický invalidní vozík SELVO 4800*“ popisující dovezené zboží, jeho technické parametry a vyobrazení, Základní technický popis schváleného typu vozidla 9172-01-02 vydaný Ministerstvem dopravy dne 27. 4. 2018, č. j. 789/2017-150-SCH2 aj. Celní úřad posoudil objektivní vlastnosti, parametry, funkce, vzhled a znaky dovezeného zboží,

přičemž sporným se stalo následně až sazební zařazení dovezeného zboží. Při tom vycházel celní úřad z čísel, znění poznámek ke třídě XVII a kapitole 87 celního sazebníku s využitím právně závazných Všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury a dalších právně závazných prostředků pro sjednocení výkladu nařízení Komise, jakož i právně nezávazných, ale všeobecně uznávaných prostředků pro výklad HS a KN, např. Vysvětlivek k HS a ke KN. Stejně tak vycházel i z judikatury SDEU a ze zápisů z jednání Výboru pro celní kodex. Stanoviska Výboru sice nejsou obecným normativním aktem, je však třeba je vnímat jako kodifikaci určitého korektního výkladu, který zde byl (či měl být) již v okamžiku přijetí společného celního sazebníku (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2019, č. j. 10 Afs 120/2019-43). Ze správního spisu ani jiných podkladů navíc nevyplývá, že by celní orgány porušily právo na spravedlivý proces, jak žalobkyně v žalobě velmi obecně namítala.

26. S uvedeným souvisí též otázka neprovedení žalobkyní navrhovaných důkazů v podobě rozhodnutí vnitrostátních orgánů (např. rozhodnutí Ministerstva dopravy nebo Státního ústavu pro kontrolu léčiv), které vozík zařadily do kategorie invalidních vozíků. Celní orgán ze všech žalobkyní předložených listin, tedy i z těchto rozhodnutí, vycházel při zjišťování objektivních znaků a vlastností dovezeného zboží. Posoudil je však tak, že se jedná o dokumenty vztahující se k nakládání s dovezeným zbožím až po jeho dovozu, které nepředstavují objektivní znak dovezeného zboží v okamžiku jeho dovozu. S odkazem na nařízení Komise 2021/1367 doplnil, že k jakémukoli posouzení vozidla, které může být provedeno vnitrostátním orgánem pro jiné účely než ty, které jsou stanoveny v celních předpisech, se při jeho sazebním zařazení nepřihlíží (viz str. 56 napadeného rozhodnutí). Způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než KN, není pro účely zařazení do KN rozhodující. K takovému závěru dospěl i SDEU v rozsudku *BG Technik I* a *BG Technik II* (bod 53). Doplnil, že toto zařazení totiž musí mimo jiné zachovávat soudržnost mezi výkladem KN a výkladem Harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží (SH), kterou zakládá mezinárodní úmluva, již je Unie smluvní stranou. Tato námitka proto není důvodná.
27. Žalobkyně svou argumentaci ohledně sazebního zařazení vozíku SELVO 4800 do 8713 KN podpořila i odkazy na judikaturu správních soudů, které dříve vozík skutečně do této kombinované nomenklatury zařazovaly a dospěly k závěru, že se jedná o invalidní vozík. Nejvyšší správní soud se právě v rozsudku ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 Afs 125/2018, kterým byla zamítnuta kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2018, č. j. 22 Af 78/2016-40, přiklonil na stranu žalobkyně. Ve zmíněném řízení šlo rovněž o zařazení předmětného vozíku do KN a související doměření dovozního cla, a to se shodnými účastníky řízení. Krajský soud v Ostravě i Nejvyšší správní soud se shodly na tom, že předmětný vozík je vozíkem invalidním a spadá pod položku 8713 KN. Jeho závěry převzal i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 9. 3. 2020, č. j. 5 Af 12/2017-172, na který žalobkyně rovněž odkazovala. V dalším žalobkyní odkazovaném rozsudku ze dne 30. 9. 2019, č. j. 25 A 111/2019-30, se Krajský soud v Ostravě zabýval zákonností požadavku složení jistoty jako podmínky propuštění žalobkyní deklarovaného předmětného zboží do celního režimu volného oběhu, přičemž takový postup považoval za nezákonný (zásah). Stejně tak se k zařazení zboží vyjadřovaly i jiné správní orgány nebo žalobkyní zmiňovaný Veřejný ochránce práv.
28. Pro posouzení věci je ovšem stěžejní, že výše uvedená judikatura byla následným vývojem překonána. Desátý senát Nejvyššího správního soudu měl o správnosti závěrů čtvrtého Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

senátu pochybnosti, a proto se obrátil na SDEU s předběžnými otázkami ohledně zařazení vozíku SELVO 4800 a zda prováděcí nařízení Komise č. 718/2009 dopadá i na vozík SELVO 4800 (viz odst. 38 rozsudku ze dne 21. 2. 2025, č. j. 10 Afs 134/2020-164). Důvodem měla být jednak skutečnost, že čtvrtý senát nevzal v potaz rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile*, ve kterém SDEU posuzoval pojízdné skútry s obdobnými znaky a vlastnostmi, jaké má vozík SELVO 4800, a jednak desátý senát spatřoval podobnost mezi vozíkem SELVO 4800 a dvěma vozidly popsány v nařízení Komise č. 718/2009.

29. Pochybnosti měl i Krajský soud v Ostravě, tentokrát o aplikovatelnosti nařízení Komise 2021/1367 na vozík SELVO 4800, a to z toho důvodu, že Výbor pro celní kodex jeho přijetím velmi formalisticky reagoval na aktuální judikaturu, která vozík hodnotila podle účelu použití. Skutečnost, že při tvorbě nařízení Komise 2021/1367 došlo k uvedení identického popisu zboží jako je vozík a všech jeho charakteristik, včetně těch, které výslovně určují využití zboží pro invalidy, totiž fakticky vylučovala aplikaci závěrů plynoucích z rozsudku SDEU ve věci *Invamed Group* a další. Nařízení 2021/1367 přímo vyjmenovává znaky zboží, které nelze považovat za znaky ulehčující invaliditu ve smyslu podpoložky 8713 KN celního sazebníku, což je v rozporu s hodnocením zboží dle účelu jeho použití (viz odst. 12 a 13 usnesení ze dne 31. 8. 2023, č. j. 22 Af 21/2022-113). Krajský soud v Ostravě proto usnesením ze dne 31. 8. 2023, č. j. 22 Af 21/2022-113, rovněž položil SDEU předběžnou otázku, která byla u SDEU vedena pod sp. zn. C-567/23.
30. SDEU výše uvedené věci spojil a o předběžné otázce rozhodl dne 28. 11. 2024 ve spojené věci *BG Technik C-129/23* a *BG Technik II C-567/23* tak, že sporný vozík pod číslo 8713 KN nespadá. Na tyto závěry navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 2. 2025, č. j. 10 Afs 134/2020-161.
31. Jelikož se i v projednávaném případě jedná o spor mezi stejnými účastníky řízení o shodné věci a žalobkyně netvrdila nic, co by odlišovalo projednávanou věc od výše uvedených, soud posoudil věc obdobně. Nemá proto ani důvod se od závěrů SDEU i Nejvyššího správního soudu odchýlit a bude na ně ve velké míře odkazovat.
32. SDEU v rozsudku ve věcech *BG Technik I* a *BG Technik II* s odkazem na rozsudek ve věci *Invamed Group a další* zopakoval, že pojem „invalidé“ označuje osoby s nikoli nevýznamným omezením chůze. Výraz „pro invalidy“ znamená, že vozidlo je určeno jen pro invalidy. Skutečnost, že takové vozidlo mohou případně užívat osoby bez zdravotního postižení, nemá vliv na zařazení do čísla 8713 KN, neboť z důvodu jeho původního určení nevyhovuje jiným osobám, které netrpí invaliditou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2025, č. j. 10 Afs 134/2020-161, bod 41). Zároveň SDEU odkázal i na dřívější rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile*, podle něhož z vysvětlivek k číslu 8713 KN jasně vyplývá, že rozhodující pro zařazení zboží do tohoto čísla jsou speciální prvky pro invalidy a že pod toto číslo spadají vozidla speciálně určená pro dopravu zdravotně postižených osob. Skútry poháněné motorem (pojízdné skútry) vybavené odděleným, nastavitelným sloupkem řízení jsou naopak z tohoto čísla vyloučeny a zařazují se do čísla 8703 KN (bod 43).
33. Vozík SELVO 4800 právě takový sloupek má. Nadto jeho maximální rychlost přesahuje 10 km/h. Podle popisu se jeví, že byl navržen zejména pro starší osoby s lehčími zdravotními potížemi, jejichž schopnost chůze je omezena nevýznamně. Nejde tedy o vozidlo určené jen pro invalidy (srov. body 44 a 45 rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 134/2020-161). Právě v tom, že se číslo 8703 KN vztahuje na přepravu osob obecně, zatímco číslo 8713

KN se vztahuje zvlášť na dopravní prostředky pro invalidy, spočívá rozdíl mezi těmito čísly, vyplývající už z jejich názvů. To, že vozík mohou používat invalidní osoby, nebo dokonce že vozík může být k jejich užívání upraven, nemá žádný vliv na jeho zařazení do čísla 8703 KN, neboť jej k celé řadě jiných aktivit mohou používat osoby, které žádné zdravotní postižení nemají, ale které se z různých důvodů přemísťují na kratší vzdálenosti raději jinak než pěšky (srov. body 48 a 49 rozsudku Nejvyššího správního soudu).

34. Jak dále trefně shrnul Nejvyšší správní soud, z rozsudku *BG Technik a BG Technik II* plyne, že rozsudkem ve věci *Invamed Group a další* neměly být překonány jeho dřívější závěry ve věci *Lecson Elektromobile*, v níž SDEU vycházel z vysvětlivek, které z čísla 8713 KN vylučují vozidla s odděleným řídicím sloupkem; rychlost vozíků pro invalidy nadto nemá přesahovat 10 km/h. Soud ve věci *Invamed Group* jen zcela obecně uvedl, že vysvětlivky ke KN nemohou změnit výklad položek sazebníku KN, aniž se vyjádřil k tomu, zda právě vysvětlivky k číslu 8713 KN dosah tohoto čísla mění, či nikoli. Že nemění, potvrdil SDEU, který z vysvětlivek ve své odpovědi na předběžnou otázku znovu vycházel. Už jen proto, že vozík SELVO má (v rozporu s vysvětlivkami) oddělený řídicí sloupek a může dosáhnout rychlosti až 16 km/h, by neměl být sazebně zařazen do čísla 8713 KN.
35. Dále z rozsudku SDEU vyplývá, že pojem „invalidé“ nelze vykládat natolik široce, aby zahrnoval například i starší osoby s lehčími zdravotními potížemi. Zejména pro ně je vozík SELVO podle SDEU navržen, respektive určen. Nepopírá, že vozík mohou používat i invalidé, neznamená to ovšem, že je vozík určen právě a jen pro ně (viz rozsudek SDEU ve věci *Invamed Group a další*, bod 26). Vozík zároveň nemá žádné znaky ani vlastnosti, kvůli kterým by byl nevhodný i pro jiné osoby. Jak ostatně naznačoval i žalovaný a shrnul kasační soud, zdá se být vhodný především pro seniory a jiné osoby, které se kvůli svému zdravotnímu stavu nemohou pohybovat ve venkovním prostředí na delší vzdálenosti, avšak jsou schopny se pohybovat v domácnosti, na krátké vzdálenosti či bez zátěže (viz bod 46 rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 134/2020-161). Vozík ostatně nemá ani žádné prvky ulehčující invaliditu. Znaky, které vyzdvihuje žalobkyně (např. polohovatelné a otočné sedadlo s područkami; protiskluzová plošina na chodidla), vozík nijak nepředurčuje k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé.
36. Pokud žalobkyně argumentovala tím, že vozík je neatraktivní pro běžné užívání, soud má i v tomto bodě shodně s Nejvyšším správním soudem za to, že je tato argumentace lichá. Vozík nemá sloužit k přepravě dalších osob či nákladů. Pro potenciální uživatele má být alternativou k pěší chůzi, nikoli k jiným dopravním prostředkům. To, že je vozík určen jen pro jednu osobu, tedy nijak nebrání tomu, aby jej užívaly neinvalidní osoby, typicky třeba senioři pro cesty na nákup nebo úřady. Naopak invalidům může v užívání vozíku bránit právě to, že je – ve srovnání s běžnými invalidními vozíky – relativně velký (a těžký), což jim může zkomplikovat například cestování hromadnou dopravou, používání výtahů, schodišťových a zdvižných plošin, nájezdových ramp a podobně. Vozík také vůbec není pomalý, jak tvrdila žalobkyně. Rychlost vozíku je třeba srovnávat s rychlostí pěší chůze, nikoli s rychlostí jiných dopravních prostředků. Vozík přitom může dosáhnout rychlosti až 16 km/h, což je zhruba třikrát více než průměrná rychlost chůze zdravého člověka, natož člověka, který má „jen“ lehké zdravotní potíže. Je tedy dostatečně rychlý na to, aby i pro neinvalidní osoby představoval pohodlnou alternativu k (namáhavé) chůzi. Naopak pro invalidy může být vozík s ohledem na jejich omezené možnosti pohybu a ovládání až příliš rychlý (což je patrně důvod, proč vysvětlivky k číslu 8713 KN požadují maximální rychlost vozíku do 10 km/h). Neinvalidní osoby navíc mohou vozík využít dle okolností – buď

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

mohou z vozíku sesednout a jít pěšky, bude-li to v dané situaci lepší, nebo vozík pro přepravu na některá místa vůbec nepoužívat. Nad výhodami, které jim užívání vozíku místo chůze poskytuje, nemohou případné dílčí nevýhody převážet. Naopak, pro invalidy může horší ovladatelnost představovat podstatnou překážku. Ti, kteří nemohou chodit vůbec, se totiž musejí přepravovat i ve vnitřním, někdy dost stísněném prostředí, což na vozíku zřejmě není možné vůbec, nebo jen těžko (viz body 47-51 rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161). Byť čtvrtý senát ve věci č. j. 4 Afs 125/2018 uvedl, že sporný vozík je vybaven speciálními prvky k ulehčení invalidity, žádný takový prvek nezminil ani jako příklad. Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a neviděl je ani desátý senát Nejvyššího správního soudu. Lze proto uzavřít, že vozík SELVO není „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN. Naopak jde o vozík určený pro přepravu osob obecně, a tedy spadá do čísla 8703 KN.

37. Lze doplnit, že shodně jako ve věci sp. zn. 10 Afs 134/2020 i v projednávané věci žalobkyně po vydání rozsudku SDEU ve věci *BG Technik I* a *BG Technik II* namítala, že SDEU neměl odpovědět na všechny předběžné otázky desátého senátu a zároveň překročil svou pravomoc, neboť sám vyloučil zařazení vozíku do čísla 8713 KN. Krajský soud v Praze by měl respektovat dřívější pravomocné rozhodnutí správních soudů a rozhodnout stejně. Opačné rozhodnutí by musel podrobně zdůvodnit, což v tomto případě zahrnuje i technické a zdravotnické detaily. Proto žalobkyně navrhla, aby soud případně jmenoval znalce, který by určil, zda vozík SELVO má charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami. Současně žalobkyně vyjmenovala přes třicet znaků či vlastností vozíku, které (v souhrnu) považuje za speciální prvky ulehčující invaliditu. Dále SDEU podle žalobkyně překročil svou pravomoc tím, že určil, jaké druhy osob anebo postižení lze podřadit pod pojem „osoba s omezenou schopností chůze nikoli okrajovou“.
38. Zdejší soud shodně jako Nejvyšší správní soud s argumentací žalobkyně nesouhlasí a pro úplnost odkazuje na odst. 57-62 rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 134/2020-161. Lze stručně uvést, že odpověď SDEU na předběžnou otázku položenou Nejvyšším správním soudem (vozík nemá být zařazen do položky 8713 KN) nelze vnímat tak, že tím SDEU překročil svou pravomoc. Naopak, je úlohou SDEU, aby poskytl odpověď na otázku týkající se výkladu unijního práva. Jak uvedl SDEU v bodě 38 rozsudku *BG Technik I* a *BG Technik II*: „[...] rozhoduje-li Soudní dvůr o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ve věci sazebního zařazení, spočívá jeho úloha spíše v tom, že vnitrostátnímu soudu objasní kritéria, jejichž uplatnění posledně uvedenému soudu umožní dané zboží správně zařadit do KN, než v tom, že zařazení provede samotný Soudní dvůr. Kvalifikace daného zboží totiž vyplývá z čistě skutkového zjištění, které Soudnímu dvoru v řízení o předběžné otázce nepřísluší provádět (rozsudek ze dne 10. března 2021, *Samohýl group*, C-941/19, EU:C:2021:192, bod 28 a citovaná judikatura).“ SDEU nepřekročil svou pravomoc ani tím, když vyjasnil, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za „osoby s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Seznam znaků a vlastností vozíku, které žalobkyně považuje za speciální prvky ulehčující invaliditu, je vyčerpávajícím popisem všech znaků a vlastností vozíku. Ani v tomto seznamu zdejší soud shodně jako desátý senát Nejvyššího správního soudu nevidí žádné znaky či vlastnosti, které by vozík předurčovaly k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé, či které by vozík odlišovaly od jiných, „neinvalidních“ vozíků (k tomu viz blíže odst. 61 rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161). Zda vozík na rozdíl od jiných dopravních prostředků má, či nemá znaky a vlastnosti určující jeho použití invalidními osobami, není natolik odborná otázka, na kterou by mohl a musel odpovědět jen znalec. Proto soud návrhu

žalobkyně na ustanovení znalce nevyhověl. Zdejší soud také nemůže rozhodovat na základě dřívější judikatury správních soudů (rekapitulované v bodě 27 rozsudku), podle které tentýž vozík pod číslo 8713 KN spadl, jak po něm požadovala žalobkyně, v situaci, kdy SDEU rozsudkem *BG Technik I* a *BG Technik II* tuto dřívější vnitrostátní judikaturu překonal. SDEU je nejvyšším unijním soudním orgánem, jehož závazný výklad (unijního) práva je třeba respektovat (k tomu viz odst. 59 již citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 134/2020-161).

39. Soud rovněž odmítl i námitkou žalobkyně, že aplikace prováděcího nařízení Komise 2021/1367 na vozík SELVO 4800 je v rozporu s Úmluvou OSN. Ostatně, se shodnou námitkou se vypořádal i SDEU v rozsudcích *BG Technik I* a *BG Technik II*, přičemž v bodě 56 uvedl, že *„postačí uvést, že jelikož tento vozík není určen pouze pro invalidní osoby, nelze tvrdit, že uložení cla na něj by porušovalo práva těchto osob. Kromě toho tato úmluva, zejména pak její článek 20, nevyžaduje, aby vozidla, která slouží jako kompenzační pomůcky, byla osvobozena od cla.“* Soud se s tímto odůvodněním zcela ztotožňuje. To je také důvodem, proč soud ani neprováděl dokazování Stanoviskem a doporučením Národní rady osob se zdravotním postižením ČR ze dne 4. 9. 2015, jak navrhovala žalobkyně, protože by to bylo nadbytečné.
40. Námitka neoprávněného užití loga a fotografie z internetové stránky žalobkyně ze strany Výboru pro celní kodex a Komise je rovněž nedůvodná. Soud souhlasí s žalovaným v tom, že není v kompetenci zdejšího soudu je posuzovat, neboť to ani není předmětem sporu v projednávané věci.
41. Dále se soud nezabýval ani námitkou žalobkyně, že se žalovaný nevypořádal s jejími odvolacími námitkami, kterou poprvé uplatnila až ve vyjádření ze dne 18. 4. 2023. Žalobkyně totiž tuto námitku uplatnila opožděně, tj. po uplynutí žalobní lhůty v rozporu s § 71 odst. 2 větou třetí s. ř. s.
42. Soud neprovedl důkaz obsahem správního spisu, neboť tyto listiny jsou součástí předložené spisové dokumentace, kterou měl soud k dispozici a z níž vycházel, přičemž její obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Co se týče kontrolního zjištění Celního úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 12. 2. 2019, č. j. 25251-3/2019-510000-51, jednotného správního dokladu Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 5. 2020, a související zprávy veřejného ochránce práv, těmi soud nedokazoval, neboť by to bylo nadbytečné. Sporná otázka, kam zařadit vozík SEVLO 4800, byla vyjasněna zejména pozdější judikaturou SDEU a Nejvyššího správního soudu, a provedení důkazů by nemohlo na těchto závěrech nic změnit. Soud v souladu se svými závěry nedokazoval pro nadbytečnost ani vyjádřením žalovaného ke kasační stížnosti sp. zn. 10 Afs 134/2020, které mělo prokázat, že je prováděcí nařízení Komise 2021/1367 namířeno proti osobě žalobkyně. Soud také nepovažoval za potřebné ustanovovat v projednávaném případě znalce, aby posoudil, zda vozík SELVO 4800 má charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami, neboť tato otázka již byla soudy vyjasněna a žalobkyně žádné nové skutečnosti v této věci netvrdila.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Soud tedy shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Žalobu proto zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

44. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu